

Ιερομόναχος Αρσένιος Μπόκα [Αγιορείτης] (1910 - 29 Νοεμβρίου 1989)

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Αρσένιος Μπόκα](#)

Γεννήθηκε στο χωριό Βάτσα Ντε Σους της Ρουμανίας το 1910, ο Ιωάννης, ο υιός του Ιωσήφ Μπόκα και της Χριστίνας. Το «παρατσούκλι» του στο σχολείο από τους συμμαθητές του ήταν «άγιος», για την ωραία και καθαρή ζωή του. Το σχολείο τελείωσε το 1929 αριστεύοντας. Κατόπιν σπούδασε στη Θεολογική Ακαδημία Σιμπίου. Επίσης έμαθε εκκλησιαστική μουσική, αγιογραφία και ιατρική. Το 1939 εκάρη μοναχός στο μοναστήρι Σίμπαντα Ντε Σιούς και στη συνέχεια χειροτονήθηκε ιερέυς από τον μητροπολίτη Νικόλαο.

Το 1940 ήλθε στο Άγιον Όρος για να εμβαθύνει στον μοναχισμό. Μη γνωρίζοντας κανένα, περιδιάβαινε τα δάση και προσευχόταν να του φανερώσει ο Κύριος πνευματικό οδηγό. Μη βρίσκοντας απάντηση στις προσευχές του, παρακαλούσε θερμά και μετά δακρύων την Παναγία, η οποία του παρουσιάσθηκε και τον ανέβασε στον Άθωνα. Εκεί του φανερώθηκε ένας έμπειρος, άγνωστος, γηραιός ασκητής, ο οποίος του δίδαξε τα της μοναχικής πολιτείας. Η Παναγία τον ενίσχυσε κι έμεινε εκεί επί σαράντα ημέρες νηστικός.

Επέστρεψε στην πατρίδα του από τον ιερό Άθωνα με πλούσιες εμπειρίες, Με τον π. Δημήτριο Στανιλοάε συζητούσε τα του αθωνικού ησυχασμού. Μαζί εργάστηκαν για τη μετάφραση και τον σχολιασμό της Φίλοκαλιας. Τον καιρό εκείνο όποιος τον πλησίαζε του μιλούσε μόνο για τη Φιλοκαλία. Μένοντας στο μοναστήρι Σίμπαντα Ντε Σιούς απέκτησε το χάρισμα της προοράσεως, Οι καρδιές των ανθρώπων του ήταν ανοιχτό βιβλίο. Ως εξομολόγος βοηθούσε τους εξομολογούμενους ν' ανοίξουν διάπλατα την καρδιά τους και να πουν όλα τους τ' ανομήματα, δίχως να κρύβουν τίποτε. Πολύ τον λυπούσε η αμετανοησία των ανθρώπων.

Στην περίοδο του αθεϊστικού καθεστώτος φυλακίσθηκε και ταλαιπωρήθηκε. Δεν έπαυσε όμως ποτέ να προσεύχεται και να βοηθά τους ανθρώπους με διάφορους τρόπους, Προείδε το τέλος του τρία έτη προ της εκδημίας του. Ανεπαύθη στις 28.11.1989, αφού προείπε την πτώση του κομμουνισμού. Τα τελευταία του λόγια ήταν: «Τώρα γνωρίζω που πηγαίνω...», Πλήθος κληρικών, μοναχών και λαϊκών τον συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία του. Ετάφη στο προαύλιο της γυναικείας μονής Πρίσλοπ, πού ήταν Πνευματικός. Ο τάφος του κατέστη προσκύνημα. Οι πιστοί μετά το προσκύνημά τους, την προσευχή τους, και κατά την πίστη τους, βλέπουν θαύματα. Τον όσιο επικαλούνται ιδιαίτερα οι νέοι. Στον τάφο του συμβαίνει ένα παράδοξο. Ενώ εκεί έχει συνήθως παγωνιά, τα λουλούδια του τάφου του είναι πάντοτε ανθισμένα και ποτέ δεν μαραίνονται, δεν καίγονται, δεν παγώνουν. Ο μακαριστός φίλος του μακάριου π. Αρσένιου, π. Δημήτριος Στανιλοάε, έλεγε: «Ο π. Αρσένιος είναι ένα μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία του ορθοδόξου ρουμανικού μοναχισμού».

Ο π. Αρσένιος γράφοντας προς μοναχούς, ανέφερε τα εξής αξιοσημείωτα: «Οι λαϊκοί βλέπουν τους μοναχούς μέσα από τα πάθη τους, από τα οποία πολεμούνται, και δεν θέλουν να πιστεύσουν ότι είναι δυνατόν οι μοναχοί να κάμουν μία ενάρετη ζωή. Η αρετή είναι ακατανόητη, ενίοτε ονομάζεται άπ' αυτούς και υποκρισία. Έτσι, αδελφέ μοναχέ, σκέπασε τους ανθρώπους εν αγάπη με την πολλή σου προσευχή και θα ιδής να ανάπτη στις καρδιές αυτών των εκκοσμηκευμένων χριστιανών, με τους οποίους συνομιλούσες, μία θεία φλόγα, την οποία δεν ημπορώ να περιγράψω, αλλά μόνο με πάθος την υποστηρίζω».

Ο υποτακτικός του ιεροδιάκονος Δομέτιος, έξι μήνες μετά την κοίμηση του οσίου Γέροντός του, έγραφε γι' αυτόν: «Ο π. Αρσένιος ήτο άνθρωπος του Θεού. Ήτο και θα παραμείνη ένα φως στον ουρανό της Ορθόδοξου Ρουμανικής Εκκλησίας. Εγοήτευε τα πλήθη των πιστών, όλων των ηλικιών και των κοινωνικών τάξεων. Ιδιαίτερα τον αγάπησε η σπουδάζουσα νεολαία, η οποία επιθυμούσε να γευθή τα πνευματικά του βιώματα και ενεργήματα της θείας Χάριτος για την διατήρησι της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και την βίωση της Αληθείας. Πολλές διδαχές και έργα θαυμαστά έκανε ο πατήρ με την θεία Χάρι, τα οποία αποκαλύπτονται και θα αποκαλυφθούν στον καιρό τους. Εμείς ημπορούμε να βεβαιώσουμε ότι ο πατήρ ήτο προορατικός και θαυματουργός άγιος των ημερών μας, ότι βασανίσθηκε πολύ στις φυλακές και, όταν εξήλθε, εργάσθηκε σαν ποιμήν αληθινός υπέρ σωτηρίας του λαού του Θεού...».

Πηγές - Βιβλιογραφία:

Δομετίου Ιεροδιακόνου, Η ζωή του οσίου Γέροντος Αρσενίου Μπόκα (1910-1989) Ρουμάνου χαρισματούχου αγίου των ημερών μας (μετάφραση μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτη), Ορθόδοξη Μαρτυρία 72/2004, σσ. 58-63, 73/2004, σσ. 48-51, Όσιος Φιλόθεος της Πάρου 9/2003, σσ. 91-123.

Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Γ' - 1984-2000, § Ιερομόναχος Αρσένιος Αγιορείτης (1910-1989), Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.